

En lejer har således som udgangspunkt ret til at opsætte antenne på ejendommen. Jeg er ikke bekendt med retspraksis vedrørende parabolantener, men kan oplyse, at det almindeligvis antages, at en parabolantenne til modtagning af programmer fra en direkte satellit kan anses som en fjernsynsantenne i lejelovens forstand, således at lejerens ret til at opsætte antenne også omfatter parabolantener.

I praksis opstår de fleste spørgsmål om lejerens ret til at opsætte antenne i de situationer, hvor der på ejendommen ved udlejerens foranstaltning i forvejen er opsat en antenne. Hvorvidt udlejereren i en konkret ejendom kan modsætte sig opsætning af en parabolantenne med den begrundelse, at han har anbragt en tilsvarende antenne, beror på en konkret vurdering af kapaciteten af den antenne, som lejereren ønsker at opsætte, sammenholdt med kapaciteten af den allerede opsatte antenne.

Det antages i den forbindelse i retspraksis, der dog er sparsom, at udlejereren med henvisning til bestemmelsen kan modsætte sig, at lejereren opsætter en antenne til nedtagning af særlige tv-kanaler, såfremt lejereren i forvejen ved udlejerens foranstaltning har adgang til et almindeligt udbud af kanaler, som f.eks. i ejendomme med hybrid/kabel-tv. Der henvises til Århus rets dom af 7. maj 1996 (BO 9405571-5), jf. Grundejernes Domssamling 34/96. Ved dommen fik udlejer, der forinden havde tilsluttet ejendommen til hybridnet, medhold i, at lejereren i medfør af lejelovens § 29, stk. 5, jf. stk. 2, skulle nedtage en individuel antenne, uanset at det etablerede forsyningsanlæg ikke gav mulighed for at nedtage de samme programmer, som lejerens egen antenne.

Ad spm. nr. S 681

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 2570, lød således:

Til justitsministeren (27/11 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre buschaufførerne i Odense mod vold og voldstrusler på deres arbejdsplads fra en lille og af myndighederne velkendt gruppe personer?«

Supplerende svar (30/1 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Odense.

Politimesteren i Odense har indledningsvis oplyst, at arbejdsvilkårene for og utrygheden blandt buschauffører ansat i Odense Kommune har været omtalt i medierne, blandt andet på baggrund af en dom afsagt af retten i Odense den 12. november 1996, hvor en buschauffør blev idømt en straf af 20 dages hæfte for vold mod en passager i forbindelse med, at en vanskelig situation havde udviklet sig.

Politimesteren i Odense besluttede på denne baggrund at foretage en analyse af anmeldelser om vold eller trusler om vold mod buschauffører.

Analysen viste, at der i 1996 var indgivet 6 anmeldelser til politiet i Odense om vold eller trusler om vold. I 4 af tilfældene er gerningsmændene beskrevet som udlændinge fra »mellemøsten«. To af disse gerningsmænd er dømt. To forhold er begået af danskere, som begge er dømt.

Politimesteren i Odense har endvidere oplyst, at der den 2. december 1996 har været afholdt et møde med samtlige buschauffører, hvori Bytrafikkens ledelse, repræsentanter fra Odense Kommunes Børn- og ungeforvaltning, chaufførernes tillidsmand samt en politiinspektør fra Odense Politi deltog.

Buschaufførerne gav i den forbindelse udtryk for, at det er deres opfattelse, at de udsættes for vold og trusler i videre omfang, end anmeldelsestallene angiver. Det blev endvidere klart tilkendegivet, at de for chaufførerne vanskelige situationer ikke alene involverer 2. generationsindvandrere, men i højere grad socialt belastede personer, som nægter at betale for befordring.

Politimesteren har i den forbindelse bemærket, at Odense Kommune med virkning fra den 16. januar 1997 har ophævet en ordning, hvorefter passagerer, der ikke var i stand til at betale for befordring, kunne oplyse navn og adresse over for buschaufføren, hvorefter kommunen efterfølgende sendte en regning til den pågældende. Ordningen har givet anledning til mange konfrontationer i busserne. Samtidig »vendes« indstigningskøen, således at man – i modsætning til nu – betaler for befordringen ved indstigningen i bussen.